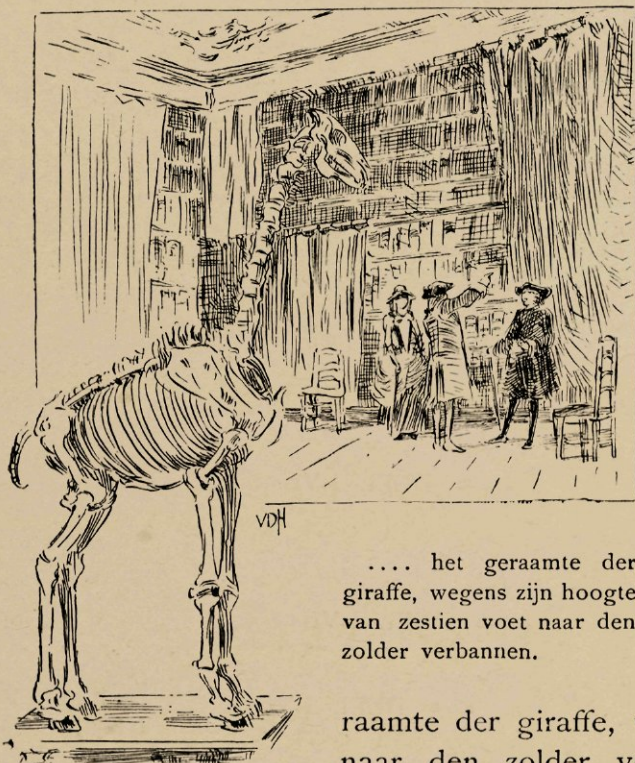

gewilligheid te onderwerpen, wendde de gastheer het terstond over een anderen boeg door, met meer goeden wil dan gevatheid, te gewagen van een bezoek, door hem kort geleden in gezelschap van een vreemdeling gebracht aan het museum van den prins, op den noordelijken hoek van het Buitenhof. En hij

.... het geraamte der giraffe, wegens zijn hoogte van zestien voet naar den zolder verbannen.

geraamte der giraffe, wegens zijn hoogte van zestien voet naar den zolder verbannen. Ten slotte het oudheidkundig en penningkabinet, onder toezicht van Hemsterhuys. De gastheer genoot nog van al het fraais, dat hij na lange jaren weder eens gezien had, niet bespeurende hoe Veldenaars gelaat bij de opsomming daarvan allengs verdonkerde. Echter bedwong de patriot zich voorloopig, tot dominee Geurig, in kunstkennis voor den ander niet willende onderdoen, met eene wel wat gemaakte vervoering de schatten van het prinselijk kabinet van schilderingen, tusschen het museum en de Gevangenpoort, opsomde: den beroemden stier van Potter; een mooi slagstuk van Wouwerman; het paradijs van Rubens en Breugel; Rembrandts Simeon in den tempel. Nog had hij niet geëindigd toen Veldenaar, met een norsch gelaat, hem toesnauwde:

„Zou Uw Eerwaarde mij ook weten te zeggen, hoeveel tonnetjes burgerzweet al dat moois wel gekost heeft?”

De predikant wilde antwoorden, toen een wenk van den gastheer hem weerhield, doch Blijleven, die ongaarne de gelegenheid zag voorbijgaan om schijnbaar ongezoekt de poppen aan het dansen te krijgen, voegde den spreker met eene vriendelijke stem en glimlachenden toon toe:

„Maar Veldenaar, na een zoo goeden maaltijd behoorde je met zoo vieze dingen, als de door je genoemde tonnetjes, niet aan te komen.”

De aldus toegesprokene, door Blijlevens minzame houding als gewoonlijk nog meer geprikkeld, antwoordde fluks:

beschreef, meenende niets gevaarlijks te zeggen, al het belangrijks dat in de verschillende zalen te zien was. Beneden de bibliotheek, onder beheer van de Joncourt, met achtduizend boekdeelen, met tal van fraaie prenten en handschriften, waaronder de getijdeboeken van Catharina van Medicis, van den Connetable van Bourbon, van Isabella van Castilië. Dan de zalen met instrumenten voor meet-, werktuig- en natuurkunde, met modellen voor scheeps- en vestingbouwkunde. Daarboven het kabinet van natuurlijke historie en volkenkunde, aan Vosmaers zorgen toevertrouwd, met het ge-